

سبک‌های دلستگی و اضطراب مرگ: نقش میانجی دشواری تنظیم هیجان

Attachment styles and Death anxiety: the mediation role of Emotion regulation difficulty

Fatemeh Alidoosti (corresponding Aouthor)

Assistant Professor of Psychology, Deparment of Psychology, Faculty of humanities, Khayyam University, Mashhad, Iran.

Email: f.alidoosti@khayyam.ac.ir

Vahideh Moafian

Psychology, Khayyam University, Mashhad, Iran

فاطمه علی‌دوستی (نویسنده مسئول)

استادیار گروه علوم اجتماعی، روان‌شناسی و مشاوره، روانشناسی، دانشگاه خیام، مشهد، ایران

Email : f.alidoosti@khayyam.ac.ir

وحیده معافیان

کارشناسی ارشد، روانشناسی عمومی، دانشگاه خیام، مشهد، ایران

چکیده

Abstract

Aim: the present study aimed to investigate the role of attachment styles in death anxiety with the mediating role of emotion regulation difficulty. **Method:** The statistical population consisted of adults over 18 years old, of whom 230 were selected as the sample by Convenience Sampling method. Hazen and Shaver adult attachment questionnaire, Templer death anxiety questionnaire (DA), and Gratz and Roemer emotion difficulty questionnaire (DERS) were used for data collection. Data analysis was performed using Pearson correlation coefficient and path analysis. **Results:** The results of Pearson correlation showed that secure attachment style had a negative and significant relation with emotion regulation difficulty ($p<0.01$), but ambivalent and avoidant attachment styles had a positive and significant relation with emotion regulation difficulty ($p<0.001$). The results of path analysis displayed that emotion regulation difficulty plays a significant mediating role in the relation between secure and ambivalent attachment styles with death anxiety. **Conclusion:** Based on the findings of this study, it can be concluded that attachment styles affect death anxiety through emotion regulation difficulty.

Keyword: Death Anxiety, Attachment Styles, Emotion Regulation Difficulty

هدف: پژوهش حاضر با هدف بررسی نقش سبک‌های دلستگی در اضطراب مرگ با میانجی‌گری دشواری تنظیم هیجان صورت گرفت. روش: جامعه‌ی آماری پژوهش را افراد بزرگسال بالای 18 سال تشکیل دادند که از میان آن‌ها 230 نفر به شیوه‌ی نمونه‌گیری در دسترس به عنوان نمونه انتخاب شدند. برای جمع‌آوری داده‌ها از پرسشنامه‌ی دلستگی بزرگسالان هازن و شیور، پرسشنامه‌ی اضطراب مرگ تمپلر (DA)، پرسشنامه‌ی دشواری در تنظیم هیجان گرتز و روئمر (DERS)، استفاده شد. تجزیه و تحلیل داده‌ها با استفاده از ضریب همبستگی پیرسون و تحلیل مسیر صورت گرفت. یافته‌ها: نتایج همبستگی پیرسون نشان داد بین سبک دلستگی ایمن با دشواری در تنظیم هیجان رابطه منفی و معنادار اما سبک‌های دلستگی دوسوگرا و اجتنابی با دشواری در تنظیم هیجان رابطه مثبت و معناداری داشتند ($p<0.01$). سبک دلستگی دوسوگرا و دشواری در تنظیم هیجان با اضطراب مرگ رابطه مثبت و معناداری داشتند ($p<0.001$). نتایج حاصل از تحلیل مسیر نیز نشان داد دشواری در تنظیم هیجان در رابطه‌ی بین سبک‌های دلستگی ایمن و دوسوگرا با اضطراب مرگ نقش میانجی معناداری ایفا می‌کند. نتیجه‌گیری: براساس یافته‌های پژوهش می‌توان نتیجه گرفت سبک‌های دلستگی از طریق دشواری در تنظیم هیجان بر اضطراب مرگ اثر می‌گذارند.

کلمات کلیدی: اضطراب مرگ، سبک‌های دلستگی، دشواری در تنظیم هیجان

مقدمه

یکی از بزرگ‌ترین مشکلات زندگی امروز، اضطراب^۱ است که در روند زندگی اختلال ایجاد کرده و امنیت روانی و آرامش انسان را به مخاطره می‌اندازد (جرود، پرویت، زولنر و فنی^۲، 2016). به عقیده‌ی هایکی^۳ (2016) قرارگیری انسان در معرض فشار روانی، منجر به واکنش‌های قابل مشاهده‌ای می‌گردد که از آن تحت عنوان اضطراب یاد می‌شود. بر اساس نظر انجمان روانپژوهی آمریکا^۴ (2022) اضطراب غالباً با تنفس ماهیچه‌ای و گوش به زنگی در آمادگی برای خطر آینده و احتیاط یا رفتارهای اجتنابی همراه است. انواع خاصی از اضطراب بر اساس منشأ آن وجود دارد که اضطراب مرگ^۵ یکی از مهم‌ترین آنهاست (ملکشاهی بیرانوند، خدابخش پیرکلانی، خسروی و عامری، 1398). اضطراب مرگ به عنوان یک ترس غیرعادی و بزرگ از مرگ که همراه با احساساتی همچون وحشت از مرگ یا دلهره به هنگام فکر کردن به فرایند مردن یا چیزهایی که پس از مرگ رخ می‌دهد تعریف می‌شود (پترس، کانت، پین و اکانور، 2013). بر اساس مطالعه‌ای شیوع این اضطراب در میان مردم عادی تا ۱۶٪ گزارش شده است و این در حالی است که ۳/۳٪ از آن‌ها از نوع بسیار شدید آن رنج می‌برند (بیرگیت، تک، روزمالن و وشار، 2018).

مؤلفه‌های روان‌شناختی زیادی در تبیین اضطراب مطرح شده‌اند (ویمر و پاولی^۶، 2016). یکی از این مؤلفه‌ها، سبک‌های دلبستگی^۹ می‌باشد. مادر به عنوان مراقب اولیه، با توجه به روش پاسخ‌گویی‌اش به واکنش‌های کودک منجر به ایجاد یک شبکه‌ی تعاملی می‌گردد و این شبکه، سنگ بنای رابطه‌ی والد-کودک را بنا نهاده و چارچوبی را تشکیل می‌هد که الگوی دلبستگی را ایجاد می‌کند (پیکاردي، جوليانی و جايگانتسکو^{۱۰}، 2020). بر اساس این پیوند عاطفی، الگوهای مختلف دلبستگی شکل می‌گیرند که نقش تعیین کننده‌ای در رشد شخصیت، شکل‌گیری روابط بین فردی و کنترل هیجانات فرد در دوره نوجوانی و بزرگسالی دارد (قاییم‌پور، اسماعیلیان و سرافراز، 1398). دلبستگی میان مادر و کودک با انجام آزمایشی به نام موقعیت ناآشنا به سه سبک دلبستگی ایمن، نایمین اجتنابی و نایمین دوسوگرا تقسیم شده است (هاینریخ^{۱۱}، 2020). افراد با دلبستگی ایمن توانایی کنترل هیجانات و احساسات را دارند و از استراتژی‌های تطبیقی تنظیم هیجانات استفاده می‌کنند، درحالی که افراد دلبستگی نایمین در کنترل رفتارها و احساسات خود ناتوانند و به راحتی گوش‌گیر و افسرده می‌شوند (رفاهی و طاهری، 1398؛ هنسل، ناندرینو و دوبا^{۱۲}، 2020).

¹ anxiety

² Jerud, A., Pruitt, L., Zoellner L., Feeny, N

³ Hickie, I

⁴ American Psychiatric Association (APA)

⁵ death anxiety

⁶ Peters, L., Cant, R., Payne, S., O'connor, M

⁷ Birgit, M., Tak, L., Rosmalen, J., Voshaar, R

⁸ Wiemer, J., Pauli, P

⁹ attachment styles

¹⁰ Picardi, A., Giuliani, E., Gigantesco, A

¹¹ Heinz, Brych

¹² Henschel, S., Nandrino, J., Doba, K

در واقع می‌توان گفت، سبک‌های دلبستگی از منابع درون فردی هستند که می‌توانند سطوح تنفس و ناتوانی را در شرایط ناگوار تعديل کنند و اثرات منفی تنفس را کم رنگ‌تر جلوه دهنند (لینلی و جوزف¹, 2004؛ آذرمنی، فرهادی، رشید و یارمحمدی واصل، 1399). بر همین اساس، نگرانی هسته‌ای در ارتباط با مرگ و مردن از دوران کودکی و در زمانی شکل می‌گیرد که فرد قادر است آن را به عنوان یک رویداد غیرقابل برگشت و غیر قابل تغییر تجسم نماید (لو، هالز، زیمرمن و گاگلیز², 2011). به عبارتی خانواده به عنوان محیطی که اولین تجربه‌ها و آموزه‌های زندگی را برای کودکان فراهم می‌کند، و شیوه‌ی ارتباط با مراقب اولیه قادر است جهت‌گیری شناختی، هیجانی و اجتماعی کودکان را شکل داده و با آموزش مهارت‌های مختلف آن‌ها را از نظر هیجانی و شناختی برای مقابله با مشکلات احتمالی از جمله رویارویی با موقعیت‌هایی مانند سوگ و مرگ، در آینده تجهیز نماید (کارر و بووی³, 2012). تا آن‌جا که به عقیده‌ی برخی تجربه‌ی اولیه‌ی بد از مادری محروم کننده، می‌تواند اضطراب مرگ را ایجاد کند (مسعودی، حاتمی، مدرس غروی و بنی جمال، 1395). به عبارتی قوانین و راهکارهای مقابله با تنفس موردن استفاده در بزرگسالی، تحت تأثیر سبک‌های دلبستگی است که ریشه آن در دوران کودکی می‌باشد (آذرمنی و همکاران، 1399).

علاوه بر آنچه گفته شد، به نظر می‌رسد سبک‌های دلبستگی بصورت غیرمستقیم با اثرگذاری بر متغیرهای متعدد نیز می‌تواند در اضطراب مرگ نقش داشته باشد. یکی از این متغیرها دشواری در تنظیم هیجان⁴ است. منطبق با مبانی نظری، دلبستگی اولیه نوزاد به مراقب در سلامت هیجانی و عاطفی آینده او اهمیت بسیار دارد (بشارت، خلیلی خضرآبادی و رضازاده، 1395). به عبارت دیگر، دلبستگی اولیه به مراقب، پایه و اساس شکل گیری تنظیم هیجان⁵ و رفتار می‌باشد (صفایی، یارمحمدی واصل، محققی و طالع پسند، 1398). بر اساس مطالعات مشخص شده است دلبستگی ایمن با ابعاد بینظمی هیجان رابطه‌ی منفی و دلبستگی نایمن با بینظمی هیجان همبستگی مثبتی را نشان می‌دهند (پارادافرناندز، هرروفرناندز، اولیویاماسیز و روور⁶, 2021). در واقع، خانواده اولین محیطی است که کودک در آن یاد می‌گیرد چطور هیجانات خود را بیان کند، پیغام‌ها را منتقل کند و راههای مدیریت کردن هیجان را کسب نماید (عسگرپور، کربلایی، میگونی و تقی لو، 1394). در نتیجه بنابر عقیده‌ی گرتز و روئمر⁷ (2004) نقش در تنظیم هیجانات می‌تواند در کودکی شکل بگیرد و تا بزرگسالی وجود داشته باشد و مشکلاتی را ایجاد نماید. بر این اساس، تجارت هیجانی جدا از ظرفیت مثبت یا منفی حاکم بر آن‌ها، از عناصر اصلی سازگاری با اضطراب ایجاد شده به حساب می‌آیند. هرچند هیجانات مبنای زیستی دارند، اما افراد قادرند بر شیوه‌هایی که این هیجانات را ابراز می‌کنند اثر

¹ Linley, P., Joseph, S

² Lo, C., Hales, S., Zimmermann, C., Gagliese, L

³ Carrère, S., Bowie, B

⁴ emotion regulation difficulty

⁵ emotion regulation

⁶ Parada Fernández, P., Herrero Fernández, D., Oliva Macías, M., Rohwer, H

⁷ Gratz, K., & Roemer, L

بگذارند، به این توانایی نظم جویی هیجان اطلاق می‌شود و مشتمل بر فرایندهای درونی و بیرونی است که عهده‌دار نظارت، ارزیابی و تغییر واکنش‌های هیجانی برای به انجام رساندن اهداف فرد می‌باشد (فیتزپاتریک و کوجانیس^۱، 2016). در واقع نظم جویی هیجان، فرآیندی است که افراد از طریق آن هشیارانه و ناهمشیارانه، هیجان‌هایشان را تعديل می‌کنند تا بتوانند به طور مؤثر به نیازهای محیطی پاسخ دهند (فیتزجرالد، مکنامارا، دیگانگی، کنندی و رابینک^۲، 2016). لذا نظم جویی هیجان کارآمد، عامل مهمی در تعیین سلامت روان‌شناختی و روابط بین فردی و داشتن عملکرد موفق در تعاملات اجتماعی، شغلی و تحصیلی به حساب می‌آید (برکت و سلوی^۳، 2004).

گاهی افراد در استفاده از راهبردها و تنظیم نمودن هیجانات خود با دشواری روبرو می‌شوند؛ دشواری تنظیم هیجان^۴ از طریق بروز مشکلاتی در آگاهی، درک و پذیرش هیجان‌ها، عدم دسترسی به راهبردهای انطباقی در مواجهه با هیجان‌های مختلف و یا ناتوانی در کنترل رفتار به هنگام مواجهه با انگیختگی‌های شدید بیان می‌شود و می‌توان گفت این نقص و دشواری در تنظیم هیجان نقش قابل ملاحظه‌ای در پیش‌بینی اضطراب و آسیب‌های روانی ایفا می‌کند (گرتز و روئمر، 2004). لذا، بر اساس مطالعات مشخص شده است که نظم جویی هیجان یکی از مؤلفه‌های سلامت روانی افراد محسوب شده و می‌تواند نقش کلیدی در بروز، کاهش و یا افزایش اضطراب و انواع آن داشته باشد (متیوز، کرنز و سیسلا، 2014؛ باردن و فرگوس،^۵ 2014). افرادی که دچار دشواری تنظیم هیجان هستند، معمولاً از مجموعه‌ای از راهبردهای هیجانی ناکارآمد استفاده می‌کنند (محمدی و کرد، 1398) که شامل عدم آگاهی از پاسخ‌های هیجانی، عدم وضوح پاسخ‌های هیجانی، عدم پذیرش پاسخ‌های هیجانی، دسترسی محدود به راهبردهای تنظیم هیجانی مؤثر، مشکل در کنترل تکانه‌ها هنگام تجربه احساسات منفی و مشکل درگیر شدن در رفتارهای هدفمند هنگام تجربه احساسات منفی می‌باشد (گرتز و روئمر، 2004).

مطالعه‌ی چگونگی شکل‌گیری تنظیم هیجانات، دشواری در تنظیم هیجان، تأثیر سال‌های اولیه‌ی کودکی بر تنظیم هیجان و نیز تأثیر این مؤلفه‌ها در به وجود آمدن و تداوم اضطراب مرگ که نقش به سزایی در کیفیت زندگی فرد ایفا می‌کند، از اهمیت بالایی برخوردار است. بدین ترتیب با بالا بردن آگاهی نسبت به اهمیت کیفیت ارتباط با کودکان توان با اتخاذ مناسب‌ترین رفتار به بهزیستی انسان‌ها کمک نمود. از این طریق والدین و سایر افرادی که با کودکان تعامل دارند، می‌توانند آگاهانه مناسب‌ترین رفتار و برخورد را با آن‌ها داشته باشند و به سلامت روان و زندگی بهتر آن‌ها کمک کنند. با توجه به مطالب مطرح شده و اهمیت پیوند عاطفی بین والدین و کودکان در دوران کودکی، مطالعه حاضر با هدف بررسی نقش سبک‌های دلبستگی در اضطراب مرگ با میانجی‌گری دشواری تنظیم هیجان انجام شده

¹ Fitzpatrick, S., Kuo Janice, R

² Fitzgerald, J., MacNamara, A., DiGangi, J., Kennedy, A., Rabinak, C., Patwell, R

³ Brackett, M., Salovey, P

⁴ Difficulty Emotion regulating

⁵ Mathews, B., Kerns, K., Ciesla, J

⁶ Bardeen, J., Fergus, T

است و در صدد پاسخگویی به این سوال بود که آیا دشواری در تنظیم هیجان در ارتباط بین سبک‌های دلبستگی و اضطراب مرگ نقش واسطه‌ای دارد؟

روش

این پژوهش توصیفی و از نوع همبستگی بود. جامعه‌ی آماری را افراد بالای 18 سال تشکیل دادند که از میان آن‌ها 230 نفر به عنوان نمونه انتخاب شدند؛ زیرا بر اساس نظر هو¹ (2008) حداقل میزان حجم نمونه در روش تحلیل مسیر 200 نفر می‌باشد و هرچقدر تعداد نمونه از این حجم بیشتر شود نتایج مطمئن‌تری بدست می‌آید. با توجه به شیوع همه‌گیری ویروس کرونا، ابزارهای پژوهش پس از تدوین به صورت الکترونیکی، آنلاین اجرا شدند. به این صورت که لینک مربوط به آن از طریق شبکه‌های اجتماعی در اختیار افراد واجد شرایط قرار گرفت. لازم به ذکر است که در ابتدای پرسشنامه محترمانه بودن اطلاعات نزد پژوهشگر عنوان شد تا تمامی افراد در کمال صداقت به سؤالات پاسخ دهند.

ابزار

پرسشنامه‌ی دلبستگی بزرگسالان هازان و شیور²: جهت سنجش سبک دلبستگی، از پرسشنامه‌ی دلبستگی بزرگسالان که توسط هازان و شیور (1987) ساخته شده است، استفاده شد. این پرسشنامه 15 گویه‌ای و یک پرسشنامه خود – ارزیابی می‌باشد، که در طیف پنج درجه‌ای لیکرت (خیلی کم 1)، (کم 2)، (متوسط 3)، (زیاد 4)، (خیلی زیاد 5) سنجیده می‌شود. از سؤال 1 تا 5 برای سنجش دلبستگی اجتنابی؛ سؤال 6 تا 10 دلبستگی ایمن و 11 تا 15 برای دلبستگی دوسوگرا می‌باشد. در نهایت امتیازات به‌دست آمده از 15 مؤلفه باهم جمع می‌شود، حداقل امتیاز ممکن 15 و حداکثر 75 خواهد بود. نمره بین 15 تا 25 نشان می‌دهد میزان دلبستگی در حد پایینی است. نمره بین 25 تا 50 میزان دلبستگی در حد متوسط را نشان می‌دهد. نمره بالاتر از 50 مشخص کننده میزان دلبستگی در حد بالا می‌باشد. ضریب پایایی خارجی این پرسشنامه 0/79 گرازش شده است (سرمد، حجازی و بازرگان، 1391). مؤذنی و همکاران (1393) پایایی این پرسشنامه را بالای 0/70 یا به بیان دقیق‌تر 70٪ به دست آورده‌اند. همچنین در پژوهش حاضر نیز آلفای کرونباخ برای این پرسشنامه 0/38 می‌باشد.

پرسشنامه‌ی اضطراب مرگ تمپلر³: در این پژوهش برای سنجش اضطراب مرگ از پرسشنامه‌ی اضطراب مرگ (DA) که توسط تمپلر در سال 1970 ساخته شده و در ایران توسط رجبی و بحرانی در سال 1380 به فارسی برگردانده و هنجاریابی شده است، استفاده شد. این پرسشنامه، یک ساختار چند بعدی دارد و شامل 15 سؤال است که نگرش آزمودنی را نسبت به مرگ نشان می‌دهد. آزمودنی‌ها پاسخ‌های خود را به هر سؤال با گزینه‌های بلی یا خیر مشخص می‌کنند. پاسخ بلی نشانگر وجود اضطراب در فرد می‌باشد. دامنه‌ی نمره‌ی این پرسشنامه بین 0 (عدم وجود اضطراب

¹ Hoe, S

² Hazan and Shaver Adult Attachment Questionnaire

³ Templer Death Anxiety Questionnaire

مرگ) تا 15 (اضطراب مرگ خیلی زیاد) می‌باشد. در فرهنگ اصلی ضریب پایایی بازآزمایی مقیاس 0/83، و روایی همزمان آن براساس همبستگی با مقیاس اضطراب آشکار 0/27، و با مقیاس افسردگی 0/40 می‌باشد (رجبی و بحرانی، 1380). همچنین رجبی و بحرانی (1380) پایایی و روایی این پرسشنامه را در ایران بررسی کردند و بر این اساس ضریب پایایی تنصیفی را 0/60، ضریب همسانی درونی را 0/73 گزارش کردند. برای بررسی روایی مقیاس اضطراب مرگ از مقیاس اضطراب آشکار استفاده شد که نتیجه آن 0/34 همبستگی بین این دو مقیاس بود. در پژوهش حاضر نیز آلفای کرونباخ برای پرسشنامه اضطراب مرگ 0/77 بدست آمد.

پرسشنامه‌ی دشواری در تنظیم هیجان گرتز و روئمر¹ برای سنجش دشواری در تنظیم هیجان، از مقیاس دشواری تنظیم هیجان (DERS) که توسط گرتز و روئمر (2004) ساخته شده است، استفاده شد. این مقیاس، یک ابزار 36 گویه‌ای است که سطوح نقص و نارسایی تنظیم هیجانی فرد را در مقیاس پنج درجه‌ای لیکرت از 1 (تقریباً هرگز) تا 5 (تقریباً همیشه) در شش زمینه که عبارتند از: عدم پذیرش هیجان‌های منفی، دشواری در انجام رفتارهای هدفمند در موقع درماندگی، دشواری در مهار رفتارهای تکانشی در موقع درماندگی، دستیابی محدود به راهبردهای اثربخش تنظیم هیجان، فقدان آگاهی هیجانی، و فقدان شفافیت هیجانی می‌سنجد. از مجموع نمره‌ی شش زیرمقیاس آزمون، نمره‌ی کل فرد برای دشواری تنظیم هیجان محاسبه می‌شود. نمره‌ی بیشتر در هر یک از زیرمقیاس‌ها و کل مقیاس، نشانه‌ی دشواری بیشتر در تنظیم هیجان است. در نتیجه، هرچقدر نمره‌ی فرد بالاتر باشد نشان دهنده‌ی تنظیم هیجان پایین‌تر خواهد بود. گرتز و روئمر (2004) روایی و اعتبار خارجی این مقیاس را 0/88 بدست آورده‌اند. همچنین پایایی درونی کلی این آزمون برابر با 0/93 می‌باشد (صفایی و همکاران، 1398). در پژوهش حاضر نیز آلفای کرونباخ برای پرسشنامه‌ی دشواری در تنظیم هیجان برابر با 0/92 بدست آمد.

در انتها داده‌های بدست آمده با استفاده از شاخص‌های آمار توصیفی، ضریب همبستگی پیرسون و تحلیل مسیر در نرم افزار 26 SPSS و LISREL 8.80 مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. لازم به ذکر است داده‌های 23 نفر به دلیل ناقص بودن حذف شد و تجزیه و تحلیل‌های آماری برای داده‌های 207 نفر صورت گرفت.

یافته‌ها

اطلاعات جمعیت شناختی اعضای نمونه در جدول 1 ارائه شده است.

جدول (1): اطلاعات جمعیت شناختی

درصد	فراوانی	متغیر
82/13	170/00	زن
17/87	37/00	مرد
34/78	72/00	میجرد
63/77	132/00	متاهل
		وضعیت تأهل

¹ Gratz and Roemer emotion regulation difficulty Questionnaire

1/45	3/00	مطلقه	
0/97	2/00	زیر دپلم	
18/84	39/00	دپلم	
8/70	18/00	فوق دپلم	تحصیلات
37/20	77/00	لیسانس	
26/57	55/00	فوق لیسانس	
7/73	16/00	دکتری و بالاتر	
28/99	60/00	ابتلا	سابقه ابتلا به کرونا
71/01	147/00	عدم ابتلا	

در جدول 2 شاخص‌های آمار توصیفی (میانگین و انحراف معیار) نمرات بدست آمده در سبک‌های دلستگی، دشواری تنظیم هیجان و اضطراب مرگ ارائه شده است. علاوه بر این، نتایج ضریب همبستگی پرسون در جدول ذیل بیانگر آن است که سبک دلستگی ایمن با دشواری در تنظیم هیجان رابطه منفی و معنادار اما سبک‌های نایمن یعنی دوسوگرا و اجتنابی با دشواری در تنظیم هیجان رابطه مثبت و معنادار داشتند ($p<0/01$). همچنین سبک دلستگی دوسوگرا و دشواری در تنظیم هیجان با اضطراب مرگ رابطه مثبت و معنادار داشتند ($p<0/001$).

جدول (2): شاخص‌های توصیفی نمرات آزمودنی‌ها در متغیرهای پژوهش

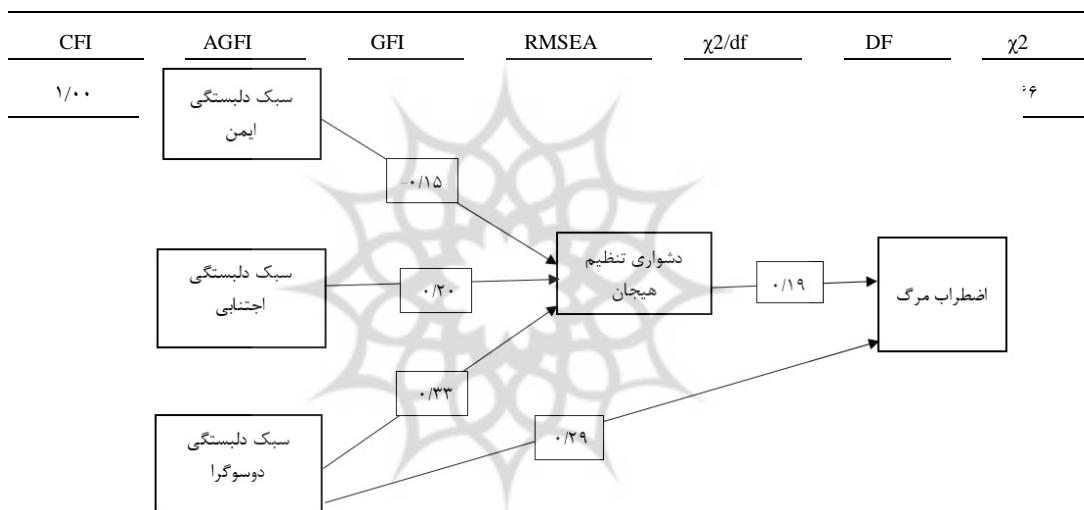
متغیر	میانگین	انحراف معیار	دشواری تنظیم هیجان	اضطراب مرگ	همبستگی
دلستگی ایمن	15/01	2/77	-0/21**	-0/08	دشواری تنظیم هیجان
دلستگی اجتنابی	12/27	2/98	0/31**	0/08	
دلستگی دوسوگرا	12/05	3/58	0/36**	0/36***	
دشواری تنظیم هیجان	81/63	19/81	-	0/29***	
اضطراب مرگ	5/93	3/37	0/29***	-	

$$*** p<0/001 . ** p<0/01$$

در ادامه جهت پاسخ به این سؤال که آیا دشواری تنظیم هیجان نقش میانجی معناداری در رابطه‌ی بین سبک‌های دلستگی و اضطراب مرگ ایفا می‌کند، الگویی ترسیم شد. بر این اساس برآذش الگوی پیشنهادی بر اساس مقادیر مجدور خی دو، شاخص برازنده‌گی تطبیقی (CFI)، شاخص نیکویی برآذش تعدیل شده (AGFI)، شاخص نیکویی برآذش (GFI) و ریشه‌ی خطای میانگین مجدورات تقریب (RMSEA) مورد بررسی قرار گرفت. برای برآذش الگو لازم است شاخص‌های ذکر شده از استاندار لازم برخوردار باشند. به عبارتی اگر شاخص χ^2/df کوچکتر از 3، مقدار RMSEA کوچکتر از 0/1 و به صفر نزدیک باشد، و همچنین شاخص‌های برآذش CFI، AGFI و CFI به 1 نزدیکتر

باشند، یعنی الگوی پیشنهادی تأیید شده است (شرمله انگل، موسبروگر و مولر¹, 2003). اما شاخص‌های کلی مدل اولیه‌ی این پژوهش شامل: $RMSEA = 0$, $P = 1$, $\chi^2 = 0$, $DF = 0$ بودند که از اشباع بودن مدل حکایت داشت و نشان دهنده‌ی عدم برآذش مطلوب الگوی پیشنهادی اولیه بود. به همین دلیل اصلاحاتی بر روی الگوی اولیه انجام شد و پس از حذف مسیرهای غیرمعنادار در الگوی اولیه، مجدداً برآذش آن بررسی شد که در نهایت، الگوی تصحیح شده با برآذش خوب مورد تأیید قرار گرفت (شکل شماره ۱). شاخص‌های کلی الگوی پیشنهادی تصحیح شده که از استاندارهای مورد نظر برخوردار بودند در جدول ۳ ارائه شده‌اند.

جدول (۳): شاخص‌های نیکویی برآذش الگوی تصحیح و تأیید شده

شکل ۱: الگوی تأیید شده نهایی برای اضطراب مرگ

براساس یافته‌های حاصل از الگوی تأیید شده، ضریب مسیر مستقیم سبک دلبستگی ایمن به دشواری تنظیم هیجان $0/15$ ؛ ضریب مسیر مستقیم سبک دلبستگی اجتنابی به دشواری تنظیم هیجان $20/0$ ؛ ضریب مسیر مستقیم سبک دلبستگی دوسوگرا به دشواری تنظیم هیجان $33/0$ ؛ ضریب مسیر مستقیم سبک دلبستگی دوسوگرا به اضطراب مرگ $19/0$ و ضریب مسیر دشواری تنظیم هیجان به اضطراب مرگ $29/0$ بدست آمد، که همه‌ی این ضرایب طبق آزمون t معنادار بودند. بر این اساس، ضرایب مسیر از متغیرهای بروزنزاد سبک‌های دلبستگی ایمن، اجتنابی و دوسوگرا به متغیر میانجی دشواری تنظیم هیجان معنادار شد. همچنین، ضریب مسیر از متغیر میانجی دشواری تنظیم هیجان نیز به متغیر درون‌زاد اضطراب مرگ معنادار بود. از میان متغیرهای بروزنزاد، فقط ضریب مسیر سبک دلبستگی دوسوگرا به متغیر درون‌زاد اضطراب مرگ معنادار به دست آمد. لازم به ذکر است که کلیه‌ی این مقادیر در سطح $0/05$ معنادار می‌باشند.

¹Schermelleh-Engel, K., Moosbrugger, H., Müller, H

جدول (4): ضرایب اثر مستقیم، غیرمستقیم و کل در الگوی تأیید شده

متغیرها	اثر مستقیم	اثر غیرمستقیم	اثر کل
بر دشواری تنظیم هیجان از:			
سبک دلیستگی اینمن	-0/15	-	-0/15
سبک دلیستگی اجتنابی	0/20	-	0/20
سبک دلیستگی دوسوگرا	0/33	-	0/33
بر اضطراب مرگ از:			
دشواری تنظیم هیجان	0/19	-	0/19
سبک دلیستگی اینمن	-0/025	-0/025	-
سبک دلیستگی اجتنابی	0/03	0/03	-
سبک دلیستگی دوسوگرا	0/35	0/06	0/29

بر اساس نتایج حاصل از جدول فوق می‌توان گفت تمامی متغیرهای بروزنزاد یعنی سبک دلیستگی اینمن، سبک دلیستگی اجتنابی و سبک دلیستگی دوسوگرا بر متغیر درون‌زاد یعنی اضطراب مرگ اثر غیر مستقیم دارند. اما از بین این متغیرها، فقط سبک دلیستگی دوسوگرا علاوه بر اثر غیرمستقیم، اثر مستقیم هم بر اضطراب مرگ داشته است. در مجموع می‌توان گفت دشواری در تنظیم هیجان نقش میانجی معناداری را در الگوی تأیید شده داشته است.

بحث و نتیجه گیری

دلیستگی برای فرد امری حیاتی محسوب می‌شود، بنابراین جدایی و از دست دادن والدین و افرادی که با آنها روابط عاطفی دارد، برای وی ناخوشایند و اضطراب آور می‌باشد (مش و وولف¹، 2014). نخستین یافته‌ی حاصل از این پژوهش در این راستا نشان داد بین سبک دلیستگی دوسوگرا و اضطراب مرگ رابطه مثبت و معنادار وجود دارد؛ اما بین سبک دلیستگی اینمن و اجتنابی با اضطراب مرگ رابطه معناداری نبود. این یافته‌ها همسو با نتایج پژوهش ولیخانی و یارمحمدی واصل (1394)، مسعودی و همکاران (1395)، میکولینسر، فلوریان و تولمکز² (1990) و وینگ³ (2011) بود. در تبیین این یافته می‌توان گفت افراد با دلیستگی دوسوگرا در کودکی در عین حال که نیاز به برقراری رابطه را در خود احساس می‌کردند اما مدام ترس از طرد شدن و از دست دادن نگاره‌ی دلیستگی خود را یدک می‌کشیدند. این افراد معتقد‌ند تمام مشکلات معطوف به خودشان است و وابسته به دیگران و خود تخریب‌گر هستند. آنان همچنین باور دارند که از جانب دیگران به خوبی درک نمی‌شوند و از آنجا که احساس می‌کنند ارزشمند نیستند، هویت متزلزلی

¹ Mash, E., Wolfe, D

² Mikulincer, M., Florian, V., & Tolmacz, R

³ Wing, M

دارند و بر همین اساس، اضطراب مرگ بیشتری را تجربه می‌کنند. در مقابل، با توجه به اینکه افراد با دلستگی اجتنابی هم از نوعی دلستگی نایمن برخوردار هستند اما به این دلیل که اغلب اوقات از نزدیک شدن به دیگران اجتناب می‌کنند و به تنها ماندن گرایش دارند، ترسی مبنی بر ازدست دادن دیگران ندارند. این گروه همچنین تمایل دارند تظاهرات هیجانی خود را پنهان نمایند و بر این عقیده هستند که در برابر خدمات آسیب‌ناپذیرند، درنتیجه اضطراب مرگ کمتری را گزارش می‌کنند (ولیخانی و یارمحمدی واصل، ۱۳۹۴؛ کران، ۲۰۲۱؛ کارلسون و استروف² ۱۹۹۵).

در این راستا می‌توان به نقش اضطراب جدایی نیز در نمود یافتن اضطراب مرگ اشاره داشت. اضطراب جدایی رویدادی طبیعی در روند شکل گیری دلستگی میان والد و کودک می‌باشد، اما این اضطراب، اضطرابی بنیادین برای سایر اضطراب‌ها از جمله اضطراب مرگ به حساب می‌آید. به عبارتی می‌توان گفت مرگ ترسناک است زیرا اضطراب جدایی را دوباره زنده می‌کند (یالوم³، ۲۰۱۳). اما برخی اوقات و با شکل گیری دلستگی نایمن دوسوگرا، فرد در روابط خود مدام نگران عدم دسترسی به دیگران و ترس قوی از رها شدن است، که این امر باعث به وجود آمدن نشانه‌های اضطرابی، از جمله اضطراب مرگ در فرد می‌شود (بارتولومی و هوروویتز⁴، ۱۹۹۱؛ برنان، کلارک و شاور،⁵ ۱۹۹۸). به طور کلی میزان حمایت و توجهی که افراد می‌توانند از طرف خانواده، دوستان و به طور کلی افراد آشنا دریافت کنند، می‌تواند بر شدت و ضعف اضطراب مرگ آن‌ها اثرگذار باشد (خاور، اسلام و امیر،⁶ ۲۰۱۳؛ فردی،⁷ ۲۰۱۴). با مرور تحقیقات در این حیطه می‌توان گفت نوع برخورد و مواجهه آدمی با مرگ و تفکری که در این باره دارد از همان اوایل زندگی و تحت تأثیر شیوه‌ی تعاملاتش با افراد مهم زندگی در درونش شکل می‌گیرد؛ و پس از آن فرد در طی زندگی به گونه‌ای رفتار می‌کند که حقیقت انکار ناپذیر مرگ را ورای نوع نگرش یا عملی که نسبت به محیط اطراف به خود گرفته است، پنهان یا فراموش کند (ولیخانی و یارمحمدی واصل، ۱۳۹۴). بر اساس اثربخشی دلستگی بر ادراک افراد درمورد اهمیت مسائل مربوط به سوگ، مرگ و مردن داشته است، کوبлер-راس⁸ (۱۹۷۴) را بر آن داشته است تا از دیدگاه‌های نظری و درمانی مربوط به دلستگی در کارهای خود استفاده نماید (هاینر بریچ،⁹ ۲۰۲۰).

دومین یافته‌ی پژوهش بیانگر این امر بود که دو سبک دلستگی اجتنابی و دوسوگرا رابطه مثبت و معناداری با دشواری در تنظیم هیجان دارند. این نتایج همسو با نتایج پژوهش بشارت، تاج دین و غلامعلی لواسانی (۱۳۹۶)، محمدی و فولادچنگ (۱۳۹۹)، شیرمحمدی، حسینی و امیری (۱۴۰۰)، احمدی مرویلی، میرزا حسینی و منیرپور (۱۴۰۰)، لوچوک⁹

¹ Crane, W

² Carlson, E., Sroufe, L

³ Yalom, E

⁴ Bartholomew, K., Horowitz, L

⁵ Brennan, K., Clark, C., Shaver, P

⁶ Khawar, M., Aslam, N., Aamir, S

⁷ Frady, K

⁸ Kubler-Ross, E

⁹ Lewczuk, K

و همکاران (2021)، هنшел و همکاران (2020)، تاوب- شیف¹ و همکاران (2015)، مالیک، ولز و ویتکوفسکی² (2015) و پاسکازو، موس و کرای³ (2015) بود. بر این اساس افراد با سبک دلبستگی اجتنابی اغلب تظاهرات هیجانیشان را پنهان می‌کنند و به سوی اشخاصی جذب می‌شوند که از لحاظ هیجانی در دسترس نیستند و نیازهای آنان را نادیده می‌گیرند. آن‌ها آگاهی بسیار محدودی نسبت به عواطف و هیجانات خود دارند، به گونه‌ای که نمی‌توانند احساسات درونی خود را توضیح دهند (میکولینسر و شاور، 2016). به عبارتی ضعف عاطفی و هیجانی و همچنین پرخاشگری در بزرگسالی پیامدی ناشی از این سبک از دلبستگی در دوران کودکی می‌باشد (رفاهی و طاهری، 1398). این در حالی است که افراد با سبک دلبستگی دوسوگرا معمولاً در کودکی به نیازهایشان رسیدگی نشده است و از این‌رو، الگوی پایداری برای کنترل هیجاناتشان ندارند. آن‌ها به افرادی تمایل دارند که معمولاً با حالات عاطفی و هیجانی آن‌ها به‌طور متناقض برخورد می‌کنند. آنان همچنین برخلاف افراد اجتنابی، نیازهای عاطفی و هیجانی بسیار شدیدی دارند و احساس می‌کنند نمی‌توانند بدون حمایت دیگران زندگی کنند، و در عین حال احساس بی‌ارزشی بسیار زیادی را تجربه می‌نمایند.

همین ویژگی‌ها دلیلی است بر اینکه افراد با این دو نوع سبک دلبستگی آن‌طور که باید تنظیم صحیح هیجانات را فرا نگیرند، که این نیز به نوبه‌ی خود باعث می‌شود در شرایط استرس‌زا سطوح تنفس بیشتری را تجربه نمایند و در تنظیم هیجاناتشان کنترل و پایداری مناسبی نشان ندهند. علاوه بر این، آنان اغلب به صورت واکنشی عمل می‌کنند و بیشتر به دنبال فرار از هیجاناتشان هستند تا رویارویی و تنظیم آن (کارلسون و استروف، 1995؛ محمدی و فولادچنگ، 1399). لوچوک و همکاران (2021) اذعان نمودند دشواری در تنظیم هیجان به عنوان یک عامل میانجی در بین دلبستگی اجتنابی، اضطرابی/ دوسوگرا و ابتلا به مشکلات سلامت روانی از جمله هراس اجتماعی و فوبي‌های خاص عمل می‌کند. بر اساس مطالعات هنшел و همکاران (2020) نیز مشخص شد افراد دارای دلبستگی اضطرابی/ دوسوگرا نسبت به افراد دارای دلبستگی اجتنابی و دلبستگی ایمن مشکلات بیشتری در تنظیم هیجاناتشان تجربه می‌کنند. به عبارتی سبک‌های دلبستگی نایمن استفاده از راهبردهای ناسازگار تنظیم هیجان را به‌طور مثبت و استفاده از راهبردهای سازگارانه را به‌طور منفی پیشیبینی می‌کند. همینطور مالیک و همکاران (2015)، پاسکازو و همکاران (2015) و بشارت و فرهمند (1396) نشان دادند این راهبردها نقش میانجی بین دلبستگی اضطرابی و نشانه‌های اختلال افسردگی و آسیب شناسی روانی دارند.

همچنین بین دلبستگی ایمن و دشواری در تنظیم هیجان رابطه منفی و معناداری بدست آمد. این نتیجه همسو با پژوهش پارادافرناندز و همکاران (2021) و استفن و آورام⁴ (2018) بود. بر اساس این نتایج می‌توان گفت میزان

¹ Taube-Schiff, M

² Malik, S., Wells, A., & Wittkowsky, A

³ Pascuzzo, K., Moss, E., & Cyr, C

⁴ Stefan, C., & Avram, J

حساسیت و پاسخ‌دهی مراقب اولیه به حالت‌های هیجانی کودک، عاملی مهم برای رویارویی با مشکلات در تنظیم هیجانات و عواطف درمانده‌ساز و یادگیری روش سازگارانه‌ی تنظیم هیجانات می‌باشد (مظاہری، نجاتی، ذبیح‌زاده و ملکی، 1396). این امر باعث افزایش همدلی عاطفی و شناختی با دیگران می‌شود (استفن و آورام، 2018). بر این اساس هرچقدر این ویژگی‌ها در افراد بیشتر باشد، آن‌هان از توانایی بیشتری در تنظیم صحیح هیجانات برخوردار هستند و دشواری تنظیم هیجان کم‌تری را نشان می‌دهند. به طوری که افراد دارای دلبستگی ایمن از راهبردهای تطبیقی برای تنظیم هیجانات خود استفاده می‌کنند (هنشل و همکاران، 2020)، و در مقابل داشتن این سبک دلبستگی موجب بازداری راهبردهای ناسازگارانه‌ی تنظیم هیجان از جمله سرزنش خود می‌شود (لوپز و گرومی¹، 2002). میکولینسر، شاور و پرگ² (2003) نشان دادند افراد دارای دلبستگی ایمن، پریشانی هیجانی‌شان را به تنهایی و با استفاده از احساس امنیت و آسودگی خاطری که از طریق تعاملات با مراقب و چهره‌های دلبستگی حاصل شده است، تنظیم می‌کنند. چرا که تجربه‌ی اولیه با والدین در شکل‌گیری شخصیت، عواطف و احساسات، باورها، نوع برخورد با دیگران و توانایی مدیریت کردن هیجانات تأثیر به سزایی دارد.

تنظیم مؤثر هیجانات در فرد باعث می‌شود ارزیابی‌ها و واکنش‌های وی در مواجهه با حوادث تندگی‌زا (از جمله موقعیت مواجهه با رویدادهای مربوط به مرگ) به گونه‌ای مناسب تغییر یابد (محمدی و فولادچنگ، 1399). در این راستا، سومین یافته‌ی این پژوهش حاکی از آن بود که دشواری در تنظیم هیجان با اضطراب مرگ رابطه مثبت و معناداری دارد. این نتیجه همسو با نتایج پژوهش قاسم پور، سوره و سیدتازه کند (1391)، عیسی زادگان، اشرف‌زاده و سلیمانی (1393)، نصیری، عسکری زاده و فضیلت پور (1396)، کریمی افشار، شعبانیان، سعیدتالشی و منظری توکلی (1397)، خادمی اشکذری، جماعتی اردکانی و کاغذگران (1399)، وصالی، لاجینی، افسانی و محدودی زمان (1399) و چوکوورجی، چوکو، اوزوگبو، ایفاگوازی و اوگوو³ (2020) می‌باشد. در تبیین این یافته می‌توان گفت افراد چه گرایش به پنهان نگه داشتن هیجان‌ها داشته باشند، چه از آن‌ها اجتناب نمایند و چه آن‌ها را ابراز کنند، در هر صورت آن‌ها زندگی انسان‌ها را به روش‌های مختلفی هدایت می‌کنند. در این میان هرچه افراد از راهبردهای ناسازگارانه‌ی تنظیم هیجانات بیشتر استفاده نمایند و به دنبال آن، دچار دشواری در تنظیم هیجاناتشان شوند، توانایی رویارویی درست با هیجان‌های خود را نداشته و اضطراب مرگ بیشتری را تجربه می‌کنند. درواقع، عدم توانایی فرد در به کارگیری راهبردهای مناسب جهت تنظیم هیجاناتش، با عملکرد ضعیف در مدیریت هیجانات، توجه به داده‌های هیجانی، ادراک صحیح و پردازش مناسب آن‌ها همراه است؛ که این امر باعث می‌شود فرد در رویارویی با موقعیت‌های تنش‌زای زندگی توانایی حل مسئله، انتخاب رفتار مناسب و تصمیم‌گیری صحیح را از دست داده، به راحتی دچار اضطراب شود و به دنبال آن برای کاهش سطح اضطراب در خود و ایجاد آرامش ناتوان شود (کاشدان، باریوس، فورسیت و استگر،⁴

¹ Lopez, F., Gormley, B

² Pereg, D

³ Chukwuorji, J. C., Chukwu, C. V., Uzuegbu, C. N., Ifeagwazi, C. M., & Ugwu, C

⁴ Kashdan, T., Barrios, V., Forsyth, J., Steger, M

2006). به طور کلی هیجان‌ها از نظر اجتماعی مفید هستند و در ایجاد، حفظ و تداوم رابطه با دیگران نقش دارند؛ بر این اساس تعديل و تنظیم آن‌ها از طریق آموزش درست تنظیم هیجان ممکن است بر کاهش مشکلات اضطرابی، از جمله اضطراب مرگ مؤثر باشد (نصیری و همکاران، 1396).

یافته‌ی اصلی پژوهش بیانگر نقش میانجی‌گری معنادار دشواری تنظیم هیجان میان سبک‌های دلستگی و اضطراب مرگ بود. آدمی تعداد بی‌شماری هیجان دارد که هر کدام از آن‌ها واکنش‌ها و کارکردهای مختلفی را شامل می‌شوند. از میان خیل عظیمی از آن‌ها، می‌توان به ترس، نگرانی‌ها و هیجانات مربوط به پایان زندگی اشاره نمود که با پیشینی و آگاهی از واقعیتِ مرگ در انسان‌ها رخ می‌دهد (کاکابرایی و معاذی نژاد، 1395). هرچه این ترس و اضطراب‌ها در افراد به‌طور عمیق‌تر و بیمارگونه‌تری رخ دهد، فرد بیشتر دچار کژکاری و مشکل در تنظیم هیجاناتش می‌شود. تنظیم هیجان یک فرایند منحصر به فرد است و به فرآیند رشد فردی و روابط مبنی بر دلستگی، وابسته می‌باشد (هارت¹ و شاور، 2005). بر بنای این گفته‌ها نکته‌ای روش می‌شود مبنی بر اینکه روابط اولیه میان والد و کودک که دلستگی را شکل می‌دهد می‌تواند ارتباط مهمی با اختلالات هیجانی و اضطرابی، از جمله اضطراب مرگ داشته باشد (ولیخانی و یارمحمدی واصل، 1392). در این میان اگر فردی در دوران اولیه زندگی دلستگی ایمن‌تری با مراقب خود برقرار کرده باشد از دشواری کمتری در تنظیم هیجانات برخوردار است و به گونه‌ای سالم‌تر و مناسب‌تر به این احساسات واکنش نشان می‌دهند، که به دنبال این امر اضطراب مرگ کمتری را نیز تجربه می‌کنند. به عبارتی هرچقدر افراد دوران کودکی و نوجوانی را با روابط سالم و ایمن بیشتری طی کنند، در بزرگسالی توانایی بهتری برای مقابله‌ی سازگارانه با هیجاناتشان در شرایط مختلف، اعم از شرایط با بار هیجانی مثبت و بار هیجانی منفی (مانند سوگ) خواهند داشت.

در مقابل افرادی که دلستگی اجتنابی و دوسوگرا دارند از دشواری تنظیم هیجان بیشتری برخوردار می‌باشند، که همین امر سبب می‌شود اضطراب مرگی که تجربه می‌کنند نیز افزایش یابد. از آنجایی که افراد برای اولین بار در محیط خانواده یاد می‌گیرند چگونه هیجانات خود را بیان و مدیریت نمایند (عسکرپور و همکاران، 1394)، زمانی که روابط اولیه‌ی فرد با مراقب دچار کژکاری باشد این امر بر نحوه مدیریت کردن هیجاناتشان نیز تأثیر سوء خواهد داشت. به عبارتی، وقوع تروما در روابط دلستگی محور منجر به تجربه‌ی هیجانات پیچیده‌ای می‌شود، و این امر باعث می‌شود در گذر زمان فرد از تجربه‌ی آن‌ها اجتناب نماید. به گونه‌ای که بشارت و همکاران (1396) اذعان می‌کنند افراد دارای دلستگی اجتنابی در برقراری روابط میان فردی دچار اشکال هستند، مشکلاتی که تا حدودی ناشی از دشواری تنظیم هیجان می‌باشد. این افراد اغلب در دوران کودکی احساس می‌کردند با گریه کردن دیگران را از دست می‌هند، پس تلاش می‌کنند تمام احساسات خود را نادیده بگیرند، سرکوب کنند یا از آن اجتناب نمایند، و به مرور زمان فراموش می‌کنند چه احساسی داشته‌اند و همین امر باعث می‌شود در بزرگسالی نگاهی منفی نسبت به افراد دیگر و نگاهی

¹ Hart, J

مثبت نسبت به خود داشته باشند. همینطور بر این باوراند که فقط به خودشان می‌توانند اعتماد کنند. همچنین دلستگی دوسوگرا در به وجود آمدن مشکلات تنظیم هیجانی و علائم اضطرابی (اعم از اضطراب مرگ) دخیل می‌باشد (Nielsen، Lønfeldt، Wolitzky-Taylor، Hageman، Vangkilde، 2017). به عقیده‌ی فروید¹ وقتی در سنین اولیه‌ی زندگی پیوند عاطفی عمیقی میان والد و کودک شکل نگیرد، باعث می‌شود فرد تا پایان عمر در نوعی دلهره و اضطراب گرفتار شود (صالحی امیری و رادان، 1396). در این راستا می‌توان گفت دلیل اصلی ایجاد اضطراب در فرد، فقدان دلستگی مناسب از جمله داشتن دلستگی دوسوگرا در ارتباط با والدین و مراقبان اصلی‌اش می‌باشد (آذرمی و همکاران، 1399). به‌طوری که روابط نزدیک و ایمنی که افراد با مراقبان اولیه‌ی خود دارند به عنوان سپر دفاعی در برابر چگونگی تجربه‌ی هیجانات (به عنوان مثال تجارب آسیب‌زای آن‌ها) و اضطراب مرگ عمل می‌کند؛ و اگر این رابطه دچار اختلال شود ممکن است باعث افزایش نگرانی نسبت به مرگ و نیستی شود (Mikulincer، Floryian، Birnbaum و Malishkevich، 2002).

به‌طور کلی و بر اساس آنچه تا کنون مطرح شد می‌توان به نقش پررنگ مفهوم دلستگی میان والد و کودک و تأثیرات آن بر تحولات هیجانی فرد و تفاوت‌های فردی برای تنظیم هیجانات در سراسر چرخه عمر اشاره نمود (پیکارده و همکاران، 2020؛ هاینر باریچ، 2020). بر این اساس می‌توان گفت افرادی که سازگاری هیجانی دارند اکثراً خوشحالی و موفقیتشان را معلوم بزرگ شدن در خانه‌ای سالم می‌دانند. به عبارتی، خانواده به عنوان اولین محیطی که تجربه‌های مختلف را برای کودک فراهم می‌کند، می‌تواند جهت گیری‌های شناختی، هیجانی و اجتماعی کودک را شکل دهد و با آموزش‌هایی آن‌ها را برای مقابله با اتفاقات غیرمنتظره و مشکلات احتمالی آینده، اعم از موقعیت‌هایی که فرد با رویداد مرگ برخورد می‌کند، آماده نماید (کرر و بووی، 2012).

عمله محدودیت موجود در این پژوهش، شیوه‌ی اجرای ابزارهای پژوهش بود. به عبارتی با توجه به اجرای آنلاین پرسشنامه‌ها، محقق نظارتی بر روی شرکت کنندگان نداشت، لذا در نهایت تعداد شرکت کنندگان مردی که پرسشنامه‌های مربوطه را تکمیل نمودند بسیار کمتر از تعداد زنان شرکت کننده در پژوهش بود. این امر می‌تواند به دلیل عدم تمایل اغلب مردان برای مشارکت نمودن در کارهای پژوهشی باشد.

همچنین پیشنهاد می‌شود براساس تأثیرات بسیار زیادی که سبک دلستگی در ابعاد مختلف زندگی بشر دارد؛ و با توجه به نمایان شدن بیش از پیش اضطراب مرگ در روزگاران اخیر، پیشنهاد می‌شود در آینده تحقیقات مشابهی و با درنظر گرفتن متغیرهایی از جمله راهبردهای مقابله‌ای، مکانیزم‌های دفاعی، درماندگی آموخته شده و کارآمدی اجتماعی به عنوان متغیر میانجی انجام گیرد. به علاوه، به دلیل ویژگی‌های منحصر به فرد هر کدام از سبک‌های دلستگی و اثری که می‌تواند بر آینده‌ی شخص داشته باشد، پیشنهاد می‌شود آزموش‌هایی در مورد شناخت هر کدام از سبک‌ها، روش‌های صحیح فرزندپروری و نیازهای کودکان در هر دوره‌ی سنی برای والدین به صور هرچه جدی‌تر از قبل درنظر گرفته

¹ Nielsen, S., Lønfeldt, N., Wolitzky-Taylor, K., Hageman, I., Vangkilde, S

² Freud, S

³ Birnbaum, G., Malishkevich, S

شود. همچنین درمانگران در برنامه‌های درمانی خود برای افراد دارای اضطراب مرگ، می‌توانند کار بر روی مهارت‌های صحیح تنظیم هیجانی را در دستور کار قرار دهند.

منابع

- احمدی مرویلی، ناهید؛ میراحسینی، حسن؛ منیرپور، نادر. (1398). مدل پیشینی رفتارهای خودآسیب رسان و گرایش به خودکشی بر اساس سبک‌های دلستگی و سازمان شخصیت در نوجوانان دانش آموز: نقش واسطه‌ای راهبردهای شناختی تنظیم هیجان. پژوهش‌های کاربردی روانشناسی (روانشناسی و علوم تربیتی)، 10(3): 117-101.
- آذرمی، ربابه؛ فرهادی، مهران؛ رشید، خسرو؛ یارمحمدی واصل، مصیب (1399). تبیین رفتار خرافی براساس سبک‌های دلستگی و اضطراب در دانشجویان دانشگاه بولی سینا. دانش و پژوهش در روانشناسی کاربردی، 1(1): 93-100.
- بشارت، محمدعلی؛ تاج دین، ساره؛ غالملی لواسانی، مسعود. (1396). نقش میانجیگر دشواری نظم جویی هیجان در رابطه میان شیوه‌های دلستگی و تعارضات زناشویی. مجله علوم روانشناسی، 56(6): 20-44.
- بشارت، محمدعلی؛ خلیلی خضرآبادی، مهدیه؛ رضازاده، سید محمد رضا. (1395). نقش واسطه‌ای دشواری تنظیم هیجان در رابطه بین روان سازه‌های ناسازگار اولیه و مشکلات زناشویی. روانشناسی خانوار، 3(2): 44-27.
- بشارت، محمدعلی؛ فرهمند، هادی. (1396). نقش واسطه‌ای دشواری تنظیم هیجان در رابطه بین آسیب‌های دلستگی و نشانه‌های افسردگی و اضطراب. اندیشه و رفتار در روانشناسی بالینی (اندیشه و رفتار)، 11(44): 7-17.
- خدامی اشکذری، ملوک؛ جماعتی اردکانی، راضیه؛ کاغذگران، فاطمه. (1399). بررسی نقش واسطه‌ای راهبردهای تنظیم شناختی هیجان در رابطه عواطف مثبت و منفی با اضطراب مرگ و خستگی مزمن در پرستاران. فصلنامه پرستاری، مامایی و پر اپزشکی، 6(2): 54-68.
- رفاهی، زاله؛ طاهری، محمد. (1398). پیشینی سبک‌های فرزندپروری مادران بر اساس طرحواره‌های اولیه و سبک‌های دلستگی آنان. فصلنامه علمی - پژوهشی زن و جامعه، 1(1): 195-167.
- شیرمحمدی، سعیر؛ حسینی، سهیله سادات؛ امیری، حسن. (1398). نقش واسطه‌ای دشواری تنظیم هیجان در رابطه بین سبک‌های دلستگی و آسیب شناسی روانی در زنان مقاضی جراحی زیبایی شهر کرمانشاه. پوست و زیبایی، 10(2): 116-101.
- صالحی امیری، رضا؛ رادان، احمد رضا. (1395). تأثیر انواع دلستگی بر احساس امنیت. فصلنامه علمی پژوهشی مطالعات امنیت اجتماعی، 45(1): 99-116.
- صفایی، صدیقه؛ یارمحمدی واصل، مسیب، محققی، حسین؛ طالع پسند، سیاوش. (1398). تأثیر اصلاح سوگیری توجه بر مؤلفه‌های تنظیم هیجانی افراد با دلستگی دوریگرین. فصلنامه مطالعات روانشناسی بالینی دانشگاه عالیه طباطبائی، 36(4): 64-4.
- عسگرپور، فاطمه؛ کربالی محمد میگونی، احمد؛ تقی لو، صادق. (1394). سبک‌های فرزندپروری، آسیب کودکی و تنظیم شناختی غیرانطباقی هیجان در کودکان کار. روانشناسی معاصر، 10(1063): 1063-1060.
- قاسم پور، عبدالله؛ سوره، جمال؛ سید تازه کند، میر توحید. (1391). پیش‌بینی اضطراب مرگ براساس راهبردهای تنظیم شناختی هیجان. دانش و پژوهش در روانشناسی کاربردی، 13(2): 70-63.
- کاکابرایی، کیوان؛ معاذی نژاد، مهوش. (1395). رابطه سن و معنایابی در زندگی با اضطراب مرگ در زنان و مردان سالم‌مند. روانشناسی پیری، 2(1): 47-37.
- کریمی اشار، عشرت؛ شعبانیان، گلناز؛ سعید تالشی، لیلا؛ منظری توکلی، وحید. (1397). بررسی تأثیر مداخله تنظیم هیجان گروهی بر تاب آوری و اضطراب مرگ زنان مبتلا به سلطان پستان. روانشناسی سلامت، 7(1): 95-105.
- محمدی، حمیده؛ فولادچنگ، محبوبه. (1397). نقش واسطه‌ای سبک‌های پردازش هویت در رابطه بین سبک‌های دلستگی و راهبردهای تنظیم شناختی هیجان. مجله روانشناسی، 22(3): 325-308.
- محمدی، منیره؛ کرد، بهمن. (1398). پیشینی اضطراب دانشجویان بر اساس دشواری‌های تنظیم هیجان و افکار خودآیند منفی. نشریه راهبردهای آموزش در علوم پزشکی، 12(1): 135-131.

مسعودی، شاهد؛ حاتمی، حمیدرضا؛ مدرس غروی، مسعود؛ بنی جمال، شکوه السادات. (1395). نقش واسطه‌ای طرحواره‌های ناسازگار اولیه در رابطه‌ی سبک‌های دلبستگی و اضطراب مرگ در بیماران سرطانی. *اندیشه و رفتار در روانشناسی بالینی (اندیشه و رفتار)*, 10(39): 37-46.

مش، اریک؛ ولف، دیوید. (2014). *روانشناسی مرضی کودک*. ترجمه مجید، مظفری مکی آبادی؛ اصغر، فروغ الدین عدل. (1392)، تهران: انتشارات رشد.

مظاہری، محمدعلی؛ نجاتی، وحید؛ ذبیح زاده، عباس؛ ملکی، قیصر. (1396). سبک‌های دلبستگی و توانایی بازشناسی حالت‌های هیجانی چهره. *فصلنامه پژوهشی روانشناسی کاپردی*, 8(1): 1-12.

ملکشاهی بیرانوند، فاطمه؛ خدابخش پیرکالنی، روشنک؛ خسروی، زهره؛ عامری، فریده. (1398). مقایسه و اثربخشی مداخله مبتنی بر مرگ آگاهی با مداخله شناختی رفتاری بر اختلال وحشت‌زدگی و اضطراب مرگ. *پژوهش در سلامت روانشناسی*, 13(4): 73-87.

نصیری، سارا؛ عسکری زاده، قاسم؛ فضیلت پور، مسعود. (1395). نقش راهبردهای تنظیم شناختی هیجان، سرسختی روانشناسی و خوش بینی در پیش بینی اضطراب مرگ زنان در سه ماهه سوم بارداری. *روان پرستاری*, 4(6): 50-58.

هایتسن بریش، کارل. (2020). درمان اختلال‌های دلبستگی از نظریه تا درمان. ترجمه صفورا بابایی و همکاران. (1398). تهران: انتشارات دانشگاه شهید بهشتی.

وصالی، هاله؛ الجینی، عزیز؛ افشاری، رضا؛ محدودی زمان، مرتضی. (1399). رابطه سبک‌های دفاعی و راهبردهای تنظیم شناختی هیجان با اضطراب مرگ در سالمندان. *اندیشه و رفتار در روانشناسی بالینی*, 15(55): 17-26.

ولیخانی، احمد؛ یارمحمدی واصل، مسیب. (1393). رابطه سبک‌های دلبستگی با اضطراب مرگ در بیماران قلبی - عروقی. *مجله‌ی دانشگاه علوم پزشکی کرمان*, 21(4): 355-367.

American Psychiatric Association. (2022). *Diagnostic and statistical manual of mental disorders: DSM-5-TM*.

Bardeen, J., Fergus, T. (2014). An examination of the incremental contribution of emotion regulation difficulties to health anxiety beyond specific emotion regulation strategies. *Journal of anxiety disorders*, 28(4), 394-401.

Bartholomew, K., Horowitz, L. (1991). Attachment styles among young adults: a test of a four-category model. *Journal of personality and social psychology*, 61(2), 226.

Birgit, M., Tak, L., Rosmalen, J., Voshaar, R. (2018). Death anxiety and its association with hypochondriasis and medically unexplained symptoms: A systematic review. *Journal of psychosomatic research*, 115: 58-65.

Brackett, M., Salovey, P. (2004). Measuring emotional intelligence as a mental ability with the Mayer –Salovey–Caruso Emotional Intelligence Test. In G. Geh (Ed.), *Measurement of emotional intelligence* Hauppauge, NY: Nova Science Publishers. 179-194.

Brennan, K., Clark, C., Shaver, P. (1998). Self-report measurement of adult attachment: An integrative overview. *Attachment theory and close relationships*, 46-76.

Carlson, E., Sroufe, L. (1995). Contribution of attachment theory to developmental psychopathology. *Developmental psychopathology*, 1: 587-617.

Carrère, S., Bowie, B. (2012). Like parent, like child: parent and child emotion dysregulation. *Arch Psychiatr Nurs*, 26(3): 23-30.

Chukwuorji, J., Chukwu, C., Uzuegbu, C., Ifeagwazi, C., Ugwu, C. (2020). Social support serves emotion regulation function in death anxiety among people living with HIV/AIDS. *South African Journal of Psychology* 50(3): 395-410.

Crane, W. (2021). *Growth theories (concepts and applications)*. Translator: Khoeinezhad Gh. Rajaei A. Tehran, Roshd Publication.

Fitzgerald, J., MacNamara, A., DiGangi, J., Kennedy, A., Rabinak, C., Patwell, R., et al. (2016). An electrocortical investigation of voluntary emotion regulation in combat-related posttraumatic stress disorder. *Psychiatry Research: Neuroimaging*, 249: 113-121.

Fitzpatrick, S., Kuo Janice, R. (2016). The impact of stimulus arousal level on emotion regulation effectiveness in borderline personality disorder. *Psychiatry Research*, 241: 242-248.

Frady, K. (2014). Depression, social support, and self-rated health in older adults. University of Rhode Island.

Ghaempour, Z., Esmailian, M., Sarafraz, M. (2019). Emotion regulation in adolescents: the predicting role of family function and attachment. *Journal of Thought & Behavior in Clinical Psychology*, 13 (51): 7- 16.

Gratz, K., Roemer, L. (2004). Multidimensional assessment of emotion regulation and dysregulation: Development, factor structure, and initial validation of the difficulties in emotion regulation scale. *Journal of psychopathology and behavioral assessment*, 26(1): 41-54.

Hart, J., Shaver, R., Goldenberg, J. (2005). Attachment, self-esteem worldviews, and terror management: Evidence for tripartite security system. *Journal of Personality and Social Psychology*, 88: 999-1013.

Henschel, S., Nandrino, J., Doba, K. (2020). Emotion regulation and empathic abilities in young adults: The role of attachment styles. *Personality and Individual Differences*, 156: 1-36.

Hickie, I. (2016). Specific Mental Health Disorders: Depressive and Anxiety Disorders. *International Encyclopedia of Public Health* (Second Edition). 29-42.

Hoe, S. (2008). Issues and procedures in adopting structural equation modelling technique. *Journal of Quantitative Methods*, 3(1): 76.

Issazadeghan, A., Ashraf Zadeh, S., Sheikhi, S. (2014). The Relationship of Cognitive Emotion Regulation Strategies and Optimism with Death Anxiety among Nurses in Urmia City. *Nursing and Midwifery Journal*, 12 (6): 467- 476.

Jerud, A., Pruitt, L., Zoellner, L., Feeny, N. (2016). The effects of prolonged exposure and sertraline on emotion regulation in individuals with posttraumatic stress disorder. *Behaviour research and therapy*, 77: 62-67.

Kashdan, T., Barrios, V., Forsyth, J., Steger, M. (2006). Experiential avoidance as a generalized psychological vulnerability: Comparisons with coping and emotion regulation strategies. *Behaviour research and therapy*, 44(9): 1301-1320.

Khawar, M., Aslam, N., Aamir, S. (2013). Perceived Social Support and Death Anxiety Among Patients with Chronic Diseases. *Pakistan Journal of Medical Research*, 52(3): 75.

Lewczuk, K., Kobylińska, D., Marchlewska, M., Krysztofiak, M., Glica, A., Moiseeva, V. (2021). Adult attachment and health symptoms: The mediating role of emotion regulation difficulties. *Current Psychology*, 40(4): 1720-1733.

Linley, P., Joseph, S. (2004). Positive change following trauma and adversity: A review. *Journal of traumatic stress: official publication of the international society for traumatic stress studies*, 17(1): 11-21.

Lo, C., Hales, S., Zimmermann, C., Gagliese, L., Rydall, A., Rodin, G. (2011). Measuring death-related anxiety in advanced cancer: preliminary psychometrics of the Death and Dying Distress Scale. *Journal of pediatric hematology/oncology*, 33: 140-145.

- Lopez, F., Gormley, B. (2002). Stability and change in adult attachment style over the first-year college transition: Relations to self-confidence, coping, and distress patterns. *Journal of Counseling Psychology*, 49(3): 355.
- Malik, S., Wells, A., Wittkowski, A. (2015). Emotion regulation as a mediator in the relationship between attachment and depressive symptomatology: A systematic review. *Journal of affective disorders*, 172: 428-444.
- Mathews, B., Kerns, K., Ciesla, J. (2014). Specificity of emotion regulation difficulties related to anxiety in early adolescence. *Journal of adolescence*, 37(7): 1089-1097.
- Mikulincer, M., Shaver, PR. (2016). Attachment in Adulthood: Structure, Dynamics, and Change. New York. NY: Guilford. 2nd ed.
- Mikulincer, M., Florian, V., Birnbaum, G., Malishkevich, S. (2002). The death-anxiety buffering function of close relationships: Exploring the effects of separation reminders on death-thought accessibility. *Personality and Social Psychology Bulletin*, 28(3): 287-299.
- Mikulincer, M., Florian, V., Tolmacz, R. (1990). Attachment styles and fear of personal death: A case study of affect regulation. *Journal of personality and social psychology*, 58(2): 273.
- Mikulincer, M., Shaver, P., Pereg, D. (2003). Attachment theory and affect regulation: The dynamics, development, and cognitive consequences of attachment-related strategies. *Motivation and emotion*, 27(2): 77-102.
- Moazen, T., Aghaei, A., Golparvar, M. (2014). Predicted Students attachment styles based on Parents parenting styles. *Instruction and Evaluation*, 7 (25): 87- 99.
- Nielsen, S., Lønfeldt, N., Wolitzky-Taylor, K., Hageman, I., Vangkilde, S., Daniel, S. (2017). Adult attachment style and anxiety–The mediating role of emotion regulation. *Journal of Affective Disorders*, 218: 253-259.
- Parada-Fernández, P., Herrero-Fernández, D., Oliva-Macías, M., Rohwer, H. (2021). Analysis of the mediating effect of mentalization on the relationship between attachment styles and emotion dysregulation. *Scandinavian Journal of Psychology*, 62(3): 312-320.
- Pascuzzo, K., Moss, E., Cyr, C. (2015). Attachment and emotion regulation strategies in predicting adult psychopathology. *Sage Open*, 5(3): 1-15.
- Peters, L., Cant, R., Payne, S., O'connor, M., McDermott, F., Hood, K., et al. (2013). How death anxiety impacts nurses' caring for patients at the end of life: a review of literature. *The open nursing Journal*, 7: 14-21.
- Picardi, A., Giuliani, E., Gigantesco, A. (2020). Genes and environment in attachment. *Neuroscience & Biobehavioral Reviews*, 112: 254-269.
- Rajabi, Gh., Bohrani, M. (2001). Factorial analysis of death anxiety scale. *Psychol J*, 4: 331- 344.
- Sarmad, Z., Hejazi, E., Bazargan, A., (2012). Research Methods in Behavioral Sciences Iran: Tehran, Agah Publication.
- Schermelleh-Engel, K., Moosbrugger, H., Müller, H. (2003). Evaluating the fit of structural equation models: Tests of significance and descriptive goodness-of-fit measures. *Methods of psychological research online*, 8(2): 23-74.
- Ştefan, C., Avram, J. (2018). The multifaceted role of attachment during preschool: moderator of its indirect effect on empathy through emotion regulation. *Early Child Development and Care*, 188(1): 62-76.
- Taube-Schiff, M., Van Exan, J., Tanaka, R., Wnuk, S., Hawa, R., Sockalingam, S. (2015). Attachment style and emotional eating in bariatric surgery candidates: The mediating role of difficulties in emotion regulation. *Eating behaviors*, 18: 36-40.

Wiemer, J., Pauli, P. (2016). How fear-relevant illusory correlations might develop and persist in anxiety disorders: a model of contributing factors. *Journal of anxiety disorders*, 44: 55-62.

Wing, M. (2011). Predicting Death Anxiety with Gratitude and Friendship Attachment: A Correlational Study. Hong Kong, China: Hong Kong Baptist University. 98.

